

РЕШЕНИЕ

№ 14920
София, 06.12.2017

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Четвърто отделение, в съдебно заседание на двадесет и седми ноември две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛИНА МАТЕЙСКА

ЧЛЕНОВЕ: ТОДОР ПЕТКОВ

СВЕТОСЛАВ СЛАВОВ

при секретар
на прокурора
от председателя
по адм. дело № 11592/2017. 📎

Илиана Илиева
Лиляна Кръстанова
ГАЛИНА МАТЕЙСКА

и с участието
изслуша докладваното

Производството пред тричленен състав на Върховния административен съд (ВАС) е по реда на чл. 216 от Закона за обществените поръчки (ЗОП), във връзка с чл. 132, ал. 2, т. 8 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по постъпила касационна жалба от ОБЩИНА ЛОВЕЧ, [населено място], [улица], представлявана от кмета К. Д. М., чрез Х. Б. Х. и В. Г. С. – юрисконсулти в [община], против Решение № 1043 / 14.09.2017 г. на КЗК (Комисия за защита на конкуренцията) по преписка № КЗК - 659/21.07.2017 година. Касационният жалбоподател заявява, че обжалва в срок решението на КЗК, с което е отменено негово Решение № 036 / 21.06.2017 г. за обособена позиция № 2, открита с решение № 5 / 20.01.2017 г., връща преписката на възложителя за продължаване на процедурата с мотиви и му е възложено да заплати разноски в размер на 1900 лева на жалбоподателя, като счита, че същото е неправилно поради нарушение на материалния закон и е необосновано. Твърди, че изводите на постановленията от КЗК акт не следват от представените доказателства по преписката. По подробно развити съображения моли обжалваното решение на КЗК да бъде отменено освен като неправилно, а и като недопустимо. В открито съдебно заседание пред ВАС, чрез надлежно упълномощен адвокат-пълномощник Х. И. от ЛАК (Ловешка адвокатска колегия), касаторът поддържа касационната жалба и моли решението на КЗК да бъде отменено изцяло. Претендира разноски по чл. 80 ГПК, за които представя Списък.

Комисията за защита на конкуренцията (КЗК, Комисията), гр. София, като специализиран независим държавен административен орган, постановил обжалваното решение, не заявява становище по касационната жалба.

От ответника - [фирма], [населено място], чрез юрисконсулт С. С., е постъпила Писмена защита, в която се изразява становище, че постановеното от КЗК решение е правилно и законосъобразно, поради което се моли да бъде потвърдено. Моли да бъдат присъдени сторените разноски в производството.

Заинтересованата страна - [фирма], [населено място] не взема отношение по касационната жалба.

Участващият в касационното производство по делото на основание чл. 217, ал. 2 от АПК представител на Върховната административна прокуратура (ВАП) дава

мотивирано заключение, че жалбата е основателна. Неправилно КЗК приема, че неправилно е отстранен от участие в процедурата на ОП [фирма]. На основание чл. 54, ал. 8 и 9 от ЗОП помощната комисия е посочила на всеки от участниците какви непълноти следва да отстранят в единния европейски документ за обществени поръчки. “Водстрой 98“ е следвало да декларира липсата на основания за отстраняване по чл. 54, ал. 1 от ЗОП и посочените престъпления от НК и обстоятелствата по чл. 3, т. 8 от Закона за икономическите и финансови отношения. . . . Това е следвало да се посочи в част трета „Основания за изключване“ на ЕЕДОП, а “Водстрой 98“ е отговорил само за обстоятелствата по чл. 3 т. 8 от Закона за икономическите и финансови отношения. . . . и с „Не“ за цялата част трета.

Настоящият тричленен състав на ВАС намира, че входящата на 04.10.2017 г. в КЗК касационна жалба на кмета на ОБЩИНА ЛОВЕЧ е подадена в законоустановения в чл. 216, ал. 1 ЗОП 14-дневен срок от съобщаване на решението на КЗК, което е станало по факса на датата 20.09.2017 г. с резултат “ОК”, и като подписана от надлежно упълномощени и то от двама юрисконсулти, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, се явява неоснователна.

С решение № 1043 от 14.09.2017 г. по преписка № КЗК - 659/2017 г., на основание чл. 215, ал. 2, т. 3, ал. 3 и чл. 217, ал. 1 от ЗОП, Комисията за защита на конкуренцията:

1. ОТМЕНЯ като незаконосъобразно Решение № 036 / 21.06.2017 г. на кмета на община Ловеч за класиране на участниците и определяне на изпълнители за възлагане на обществена поръчка с предмет: “Изпълнение на строителни и монтажни работи по проект “Рехабилитация и нови пространствени решения на пешеходната зона в централна градска част и рехабилитация на пл. [наименование],[жк], [населено място]”, в частта за обособена позиция № 2, открита с Решение № 5/20.01.2017 г. на възложителя.

2. ВРЪЩА преписката на възложителя за продължаване на процедурата от етап разглеждане на представените от участниците заявления, при спазване на указанията, изложени в мотивите на настоящото решение.

3. ВЪЗЛАГА на община Ловеч да заплати направените по производството разноски от [фирма], в размер на 1 900.00 лева и

4. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на община Ловеч за възлагане на юрисконсултско възнаграждение.

За да постанови този резултат, КЗК е констатирала, че [фирма] е отстранено от участие по обжалваната процедура, следователно има правен интерес от обжалване на решението за избор на изпълнител. Жалбоподателят е уведомен за решението за избор на изпълнител на 21.06.2017 г., като срокът за обжалване изтича на 01.07.2017 г.

(събота). Жалбата е входяща в КЗК на 03.07.2017 г. (понеделник), т. е. в законоустановения 10 - дневен срок по чл. 197, ал. 1, т. 7 от ЗОП, във връзка с чл. 60, ал. 6 от ГПК и с оглед на това, жалбата е допустима, като подадена пред компетентен орган и от лице, имащо правен интерес, а разгледана по същество, КЗК я е приела за основателна.

По - конкретно, за основателно КЗК е приела оспореното отстраняване на дружеството от участие в процедурата, с твърдение, че е попълнил своя ЕЕДОП съобразно указанията за участие, в които никъде не се изисква да бъдат посочени допълнително налице ли са основания за отстраняване по чл. 54, ал. 1 от ЗОП и конкретно престъпления по чл. 194 - 208, 213а - 217, 219 - 252 и 254а - 260 от НК и според жалбоподателя, подобно условие е въведено едва в протокола на комисията, което е напълно недопустимо, тъй като води до изменение на изискванията към участниците и по-конкретно на представената документация за участие. Твърди още, че в протокола на комисията липсва точно и ясно посочване на това кои именно изисквания на

възложителя за данните в ЕЕДОП не са изпълнени. Във връзка с това твърдение, КЗК е констатирала, че в Раздел I на Глава седма от ЗОП са предвидени изискванията към личното състояние на кандидатите и участниците, като същите са квалифицирани в две основни групи основания за отстраняване - задължителни и незадължителни.

Основанията за задължително отстраняване на кандидати/участници са изброени в чл. 54 от ЗОП и обхващат редица обстоятелства, като релевантни за разглеждания случай са тези, предвидени в т. 1, а именно кандидатът/участникът да е осъден с влязла в сила присъда (освен ако е реабилитиран) за престъпление по чл. 108а, чл. 159а - 159г, чл. 172, чл. 192а, чл. 194 - 217, чл. 219 - 252, чл. 253 - 260, чл. 301 - 307, чл. 321, 321а или чл. 352 - 353е от Наказателния кодекс. Наличието или липсата на визираните обстоятелства се декларира в отделните раздели (букви А, Б, В и Г) на Част III "Основания за изключване" на Единния европейски документ за обществени поръчки, в зависимост от това дали са основания, произтичащи от чл. 57, § 1 от Директива 2014/24/ЕС /транспониран в ЗОП/ или са основания, предвидени само в националното законодателство на България. В тази връзка КЗК е посочила, че наличието или липсата на обстоятелствата като: - участие в престъпна организация (чл. 321 и 321а НК); - корупция (чл. 301 - 307 НК); - измама (чл. 209 - 213 НК); - терористични престъпления или престъпления, които са свързани с терористични дейности (чл. 108а НК, с изключение на тези, свързани с финансиране на тероризъм); - изпирание на пари или финансиране на тероризъм (чл. 253, 253а или 253б НК и чл. 108а НК - престъпление, свързано с финансиране на тероризъм) и - детски труд и други форми на трафик на хора (чл. 192а и чл. 159а - 159г НК), следва да се посочат в б. А "Основания, свързани с наказателни присъди", доколкото произтичат от чл. 57, § 1 от Директива 2014/24/ЕС и са предвидени в ЕЕДОП. КЗК е посочила, че обстоятелствата по чл. 194 - 208, 213а - 217, 219 - 252 и 254а - 260 от НК имат характер на национални основания за изключване, поради което декларирането им следва да се извърши в б. Г "Други основания за изключване, които може да бъдат предвидени в националното законодателство на възлагащия орган или възложителя на държава членка" на ЕЕДОП.

Констатирала е също, че в т. 2.9. от указанията за участие, приложени към документацията за обществена поръчка, възложителят е изискал при подаване на оферта участникът да декларира липсата на основанията за отстраняване и съответствие с критериите за подбор, чрез представяне на единен европейски документ за обществени поръчки. Указано е липсата на основания за отстраняване по чл. 54, ал. 1 от ЗОП да се декларира в част III "Основания за изключване" на ЕЕДОП и основанията по чл. 3, т. 8 от Закона за икономическите и финансовите отношения с дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, свързаните с тях лица и техните действителни собственици, да се декларират в част III "Основания за изключване", раздел Г - "Други основания за изключване..." на ЕЕДОП. Установила е, че в случая ЕЕДОП, подаден от [фирма] е подписан от всички лица по чл. 244 от ТЗ, участващи в управлението на дружеството. В част III, б. А "Основания, свързани с наказателни присъди" и б. Г "Други основания за изключване, които може да бъдат предвидени в националното законодателство на възлагащия орган" на ЕЕДОП, участникът е маркирал отговор "Не". Видно от текста на приложената в документацията бланка на ЕЕДОП, ако икономическият оператор отбележи "да" в част III, б. "А" и "Г" означава, че за същия са налице основания за отстраняване.

Респективно, отговорът "не" указва, че приложимите основания за отстраняване не са налице за икономическия оператор. Тоест при така подадения ЕЕДОП за жалбоподателя не са налице основания за изключване от процедурата (независимо дали са такива по смисъла на чл. 54, ал. 1 от ЗОП или по чл. 3, т. 8 от ЗИФОДРЮПДРСТЛТДС). КЗК е счела, че при заявяването на липса на основания по чл.

54, ал. 1, т. 1 от ЗОП за отстраняване на участника/кандидата, не е необходимо изрично и подробно да бъдат изписани отделените състави от НК в съответните раздели на част III на ЕЕДОП. Конкретното посочване на едно или друго обстоятелство е важно и се налага тогава, когато в ЕЕДОП е маркиран отговор “Да” в б. “А” и б. “Г”, за да се установи коя от хипотезите, предвидени в закона, е налице. В тази връзка КЗК е приела за неправилен извод на комисията по отношение на представения от жалбоподателя ЕЕДОП, че не са изпълнени условията на документацията за участие, а именно в раздел Г – “Други основания за изключване, които може да бъдат предвидени в националното законодателство на възлагащия орган или възложителя на държава членка” не е декларирана липсата на основанията за отстраняване по чл. 54, ал. 1 от ЗОП и престъпления по чл. 194 - 208, 213а - 217, 219 - 252 и 254а - 260 от НК и по чл. 3, т. 8 от ЗИФОДРЮПДРСТЛТДС, доколкото жалбоподателят е заявил ясно липсата на основания за отстраняване по всички раздели на част III, като е маркирал отговор “НЕ”. По тези съображения КЗК е приела, че е налице нарушение на чл. 54, ал. 8 от ППЗОП, тъй като комисията не е посочила точно в протокола от работата си непълнотата в представената от икономическия оператор информация, а е изтъкнала несъществуващо несъответствие, в следствие на това участникът е представил нов ЕЕДОП, в който е деклариран изрично в раздел “Г” липсата на обстоятелства само по чл. 3, т. 8 от ЗИФОДРЮПДРСТЛТДС, но не и такива по чл. 194 - 208, 213а - 217, 219 - 252 и 254а - 260 от НК, което е послужило като основание за отстраняване. Като краен извод от изложеното, КЗК е посочила, че отстраняването на [фирма], мотивирано с несъществуващи факти и обстоятелства (недеклариране на липсата на обстоятелства по чл. 194 - 208, 213а - 217, 219 - 252 и 254а - 260 от НК), се явява необосновано и незаконосъобразно, което налага отмяна на обжалваното решение в частта за обособена позиция 2 и връщане на процедурата на етап ново разглеждане на заявленията за участие.

В останалата част КЗК е приела, че жалбата на [фирма] е неоснователна. По-конкретно за неоснователно е прието възражението, свързано с назначената от възложителя комисия за разглеждане и оценка на офертите, като КЗК е констатирала, че е налице законосъобразен състав съобразно изискванията на чл. 103 от ЗОП. На следващо място КЗК е констатирала, че не се оправдават твърденията на [фирма], че класираният на първо място участник – [фирма], не отговаря на минималните изисквания в документацията за участие и по-конкретно на изискването за опит в изпълнението на строителство, с предмет и обем, идентично или сходно с предмета на съответната обособена позиция и на условието за наличие на екип от специалисти, покриващи изискванията на възложителя. Затова доводите, че [фирма] не съответства на критериите за подбор, са приети за необосновани и неоснователни. На последно място за необосновани и неоснователни са приети възраженията на жалбоподателя срещу извършеното класиране и по-точно, че липсва яснота и конкретика, от които да става видно защо помощният орган е оценил участника, класиран на първо място, с конкретни точки. В тази връзка КЗК е констатирала, че съгласно документацията за обществена поръчка, определеният критерий за възлагане на обществената поръчка е “най-ниска цена”, което предполага класирането на допуснатите участници да става единствено в зависимост от цената, която са предложили последните, без да се присъждат никакви точки и доколкото класирането не зависи от други фактори, то не се налага и да се излагат пространни мотиви за извършеното класиране, а е достатъчно да се отрази единствено предлаганата цена, за да се приеме, че класирането е мотивирано и в случая видно от обжалваното решение, класирането е извършено именно съобразно предложената цена, поради което на първо място е класиран участникът с най-ниска цена, което показва че предварителните указания на възложителя са спазени.

КЗК е счела, че следва да остави без уважение искането на жалбоподателя да се наложат на възложителя предвидените в чл. 258, ал. 1 от ЗОП санкции за неизпълнение на влезли в сила решения и/или определения на Комисията за защита на конкуренцията, тъй като към момента по преписката има единствено постановено определение, с което се оставя без уважение искането за допускане на предварително изпълнение на обжалваното решение в частта по обособена позиция 2 и възложителят се е съобразил с него, като не е сключил договор с избрания за изпълнител участник.

При този изход на спора, с оглед основателността на жалбата по отношение твърдяната незаконосъобразност на Решение № 036/21.06.2017 г. на кмета на община Ловеч, в частта за обособена позиция № 2, КЗК е посочила, че следва да уважи искането на [фирма] за възлагане на извършените в хода на производството разноси, като на основание чл. 217, ал. 1 от ЗОП във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, на община Ловеч следва да бъде възложено да заплати на жалбоподателя разноси в общ размер на 1 900.00 лв., представляващи 1 700.00 лв. за платена държавна такса за образуване на производството пред КЗК и 200.00 лв. за юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ. Също предвид изхода по преписката КЗК е счела, че искането на възложителя за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да остане без уважение.

Преди всичко останало, настоящият състав намира за необходимо да отбележи, че така постановеното от Комисията за защита на конкуренцията решение не е недопустимо, на каквото основание касационният жалбоподател иска да бъде отменено. Решението е постановено от колективен административен орган с правораздавателни функции в областта на обществените поръчки. Единствено КЗК като специализирана независима държавна институция, която не е особена юрисдикция според решение на Конституционния съд на Република България № 6 от 11.11.2008 г. по конституционно дело № 5/2008 година, може да осъществява контрол за законосъобразност и да преразглежда актовете на възложителите. КЗК се е произнесла по подадена пред нея в 10-дневния срок жалба от заинтересован участник по смисъла на легалната дефиниция в § 2, т. 13 от ДР на ЗОП, който има право на жалба според разпоредбата на чл. 198, ал. 1, т. 3 ЗОП във връзка с чл. 197, ал. 1, т. 7 от ЗОП.

Решението на КЗК е постановено и в законен състав при спазване на разпоредбата на чл. 215, ал. 1 ЗОП за мнозинство от 4 гласа, като е подписано от 7-те членове, взели участие в заседанието на 14.09.2017 година.

Обжалваното решение е и правилно.

Производството по преписка № КЗК - 659/2017 г. е образувано по постъпила в Комисията за защита на конкуренцията жалба от [фирма], [населено място], [улица], представлявано от М. Б. – Изпълнителен директор, против Решение № 036 / 21.06.2017 г. на Кмета на община Ловеч, в частта му по Обособена позиция № 2.

С това решение по обжалваната позиция № 2 са класирани участниците, както следва: 1-во място – [фирма], [населено място], 2-ро място – [фирма], [населено място], като за изпълнител на обществената поръчка с предмет: “Рехабилитация на площад [наименование],[жк], [населено място]”, е определен класирания на първо място [фирма], [населено място]. Със същото решение са отстранени няколко участника, измежду които и жалбоподателя [фирма], [населено място].

Жалба срещу решението на възложителя и то само в частта му относно Обособена позиция № 2 е подадена само от отстранения [фирма], [населено място]. В жалбата са направени четири оплаквания, които КЗК обстойно е обсъдила и само едно от тях е приела за основателно, което е послужило и като основание за отмяна на обжалваното решение на възложителя със съответните последици.

Прави впечатление, че в жалбата си жалбоподателят се позовава на текстове както от отменения Закон за обществените поръчки, така и на текстове от новия едноименен Закон за обществените поръчки. В тази връзка за яснота следва да се посочи, че предвид датата на откриване на процедурата с Решение № 5 от 20.01.2017 г. на Кмета на [община], който безспорно е “публичен” възложител, следва да се прилагат правилата на новия Закон за обществените поръчки, обн. в “Държавен вестник”, бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 година, по аргумент за противното от § 18 от ПЗР на закона, както е приложим и приетият на основание § 26, ал. 1 от ПЗР на ЗОП Правилник за прилагане на Закона за обществените поръчки (ППЗОП).

С решението за откриване на процедурата на основание чл. 73, ал. 1 от ЗОП, в съответствие с чл. 22, ал. 2 ЗОП, възложителят е одобрил Обявлението за оповестяване откриването на процедурата и Документацията за участие. И тъй като процедурата е по вид “открита”, заинтересованите лица представят “оферти” и се наричат “участници” (§ 2, т. 59 от ДР на ЗОП), за разлика например от ограничената процедура, при която заинтересованите правни субекти подават “заявления” и се наричат “кандидати” (§ 2, т. 19 от ДР на ЗОП).

Съгласно чл. 67, ал. 1 от ЗОП, при подаване на оферта участникът декларира липсата на основанията за отстраняване и съответствие с критериите за подбор чрез представяне на единен европейски документ за обществени поръчки (ЕЕДОП).

В т. 2.9. от Документацията за обществената поръчка възложителят е поставил следното изискване: “Участникът декларира липсата на основанията за отстраняване по чл. 54, ал. 1 от ЗОП в част III “Основания за изключване” на ЕЕДОП и по чл. 3, т. 8 от Закона за икономическите и финансовите отношения с дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, свързаните с тях лица и техните действителни собственици в част III “Основания за изключване”, раздел Г – “Други основания за изключване...” на ЕЕДОП.

Видно от приложения първоначално ЕЕДОП от дата 27.02.2017 г., участникът [фирма] е попълнил Част III: Основания за изключване, буква А: основания свързани с наказателни присъди, с отговор „Не”, в буква Г също е попълнил отговор „Не”. Видно от Протокол по чл. 54, ал. 7 от ППЗОП, от 01.03.2017 г. комисията е констатирала, че в част III: Основания за изключване, раздел Г - „Други основания за изключване, които може да бъдат предвидени в националното законодателство на възлагащия орган или възложителя на държава членка” не е попълнен в съответствие с изискването на т. 2.9. от Документацията за обществената поръчка - Участникът следва да декларира липсата на основанията за отстраняване по чл. 54, ал. 1 ЗОП и престъпления по чл. 194 - 208, 213а - 217, 219 - 252 и 254а - 260 от Наказателния кодекс в част III „Основания за изключване” на ЕЕДОП и по чл. 3, т. 8 от Закона за икономическите и финансовите отношения с дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, свързаните с тях лица и техните действителни собственици. Затова е взела решение на основание чл. 54, ал. 8 от ППЗОП копие от протокола да бъде изпратен на всички участници по отношение на които е констатирано несъответствие или липса на информация, (включително и на [фирма]), с указание в срок до 5 работни дни от получаването му, да представят на комисията нов ЕЕДОП и/или други документи.

Участникът [фирма] е представил нов ЕЕДОП от дата 27.03.2017 г., в който в Раздел Г (едно и също с буква Г) е попълнил отговор „Не” за други основания за изключване, които всъщност с думи са описани ката такива по чл. 3, т. 8 от Закона за икономическите и финансовите отношения с дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, свързаните с тях лица и техните действителни собственици.

При тези обективни данни следва извода, че изискването на възложителя е било спазено изначално и не е било необходимо помощният орган да изисква в протокола си по чл. 54, ал. 7 от ППЗОП, на основание чл. 54, ал. 8 ППЗОП представяне на нов коригиран ЕЕДОП. Всъщност констатацията на комисията не съответства на условието на възложителя, което е предварително обявено в т. 2.9. от Документацията и не е ясно от къде комисията е счела, че в част III, Раздел Г следва да се декларира и липсата на основанията за отстраняване освен по чл. 54, ал. 1 ЗОП, още и “престъпления по чл. 194 - 208, 213а - 217, 219 - 252 и 254а - 260 от Наказателния кодекс” в раздел Г – “Други основания за изключване ...”. Няма спор, че в този Раздел Г на ЕЕДОП жалбоподателят е декларирал липса на основания по чл. 3, т. 8 от Закона за икономическите и финансовите отношения с дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, свързаните с тях лица и техните действителни собственици, според който текст "на дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, и на контролираните от тях лица се забранява пряко и/или косвено: участие в процедура по Закона за обществените поръчки и нормативните актове по прилагането му, независимо от характера и стойността на обществената поръчка, включително и чрез гражданско дружество/консорциум, в което участва дружество, регистрирано в юрисдикция с преференциален данъчен режим".

Правните изводи на КЗК за незаконосъобразно отстраняване на [фирма] се споделят напълно и от настоящия състав, а оплакванията в касационната жалба за неправилност на решението се преценяват като неоснователни.

С оглед изложеното, обжалваното пред ВАС решение следва да бъде оставено в сила. При този изход на спора в касационното производство, на касационният жалбоподател не се дължат разноски, макар и да са своевременно поискани. На ответника [фирма] следва да бъдат присъдени своевременно поисканите разноски за юрисконсултско възнаграждение, при което трябва да се има предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) в редакцията ѝ след изменението, обнародвано в “Държавен вестник” бр. 8 от 24.01.2017 г., във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ, по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лева. Предвид действителната фактическа и правна сложност на спора, за производството по настоящото дело ще трябва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева. Воден от горното, Върховният административен съд - Четвърто отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1043 от 14.09.2017 г. на Комисията за защита на конкуренцията, постановено по преписка № КЗК - 659/2017 година.

ОСЪЖДА [община], [населено място], [улица], да заплати на [фирма], [населено място], [улица], разноски за юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.